

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ एनं अर्जुनं ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ शराभिस्तृष्टैर्बाणाभिहतैः आयोधशिरोरणांगनं ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ इति द्रो

अपायाज्जवनैरश्वैः शकुनिः प्राकृतो यथा ॥ ततोर्जुनोऽस्त्रविच्छेद्यं दर्शयन्नात्मनोरिषु ॥ २८ ॥ अभ्यवर्षच्छरौघेण कौरवाणामनीकिनीं ॥ साहन्यमाना पार्थे
नतवपुत्रस्य वाहिनी ॥ २९ ॥ द्वैधीभूता महाराजगंगेवासाद्यपर्वतं ॥ द्रोणमेवान्वपद्यंत केचित्तत्र नरर्षभाः ॥ ३० ॥ केचिदुर्योधनं राजन्मर्द्यमानाकिरीटिना ॥
नापश्यामततस्त्वेन सैन्ये वैरजसावृते ॥ ३१ ॥ गांडीवस्य च निर्घोषः श्रुतो दक्षिणतो मया ॥ शंखदुंदुभिनिर्घोषं वादित्राणां च निःस्वनं ॥ ३२ ॥ गांडीवस्य तु नी
र्घोषोऽव्यतिक्रम्यास्पृशद्दिवं ॥ ततः पुनर्दक्षिणतः संग्रामश्चित्रयोधिनां ॥ ३३ ॥ सुयुद्धं चार्जुनस्यासीदहंतु द्रोणमन्वितां ॥ यौधिष्ठिराभ्यनीकानि प्रहरंतितत
स्ततः ॥ ३४ ॥ नानाविधान्यनीकानि पुत्राणां तव भारत ॥ अर्जुनोऽव्यधमत्काले दिवीवाभ्राणिमारुतः ॥ ३५ ॥ तं वासवमिवायातं भूरिवर्षशरौघिणं ॥ महे
ष्वासानरव्याघ्रानोग्रं केचिदवारयन् ॥ ३६ ॥ तेहन्यमानाः पार्थेन त्वदीया व्यथिता भृशं ॥ स्वानेव बहवो जघ्नुर्विद्रवंतस्ततस्ततः ॥ ३७ ॥ तेर्जुनेन शरामुक्ताः कंकप
त्रास्तनुच्छिदः ॥ शलभा इव संपेतुः संवृण्वानादिशोदश ॥ ३८ ॥ तुरगं रथिनं नागं पदातिमपि मारिष ॥ विनिर्भिद्य क्षितिं जग्मुर्वल्मीकमिव पन्नगाः ॥ ३९ ॥
न च द्वितीयं व्यसृजत्कुंजराश्वनरेषु सः ॥ पृथगेकशरारुग्णानि पेतुस्ते गतासवः ॥ ४० ॥ हतैर्मनुष्यैर्द्विरदैश्च सर्वतः शराभिस्तृष्टैश्च हयैर्निपातितैः ॥ तदाश्वगोमायु
बलाभिनादितं विचित्रमायोधशिरो बभूवतत् ॥ ४१ ॥ पिता सुतं त्यजति सुहृद्वरं सुहृत्तथैव पुत्रः पितरं शरातुरः ॥ स्वरक्षणे कृतमतयस्तदा जनास्यजंतिवाहा
नपि पार्थपीडिताः ॥ ४२ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि संशतकवधपञ्चशकुनिपलायने त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ७३ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ तेष्वनीकेषु भग्ने
षु पांडुपुत्रेण संजय ॥ चलितानां द्रुतानां च कथमासीन्मनो हिवः ॥ १ ॥ अनीकानां प्रभग्नानामवस्थानमपश्यतां ॥ दुष्करं प्रतिसंधानं तन्ममाचक्ष्व संजय ॥ २ ॥
संजय उवाच ॥ तथा पितवपुत्रस्य प्रियकामा विशांपते ॥ यशः प्रवीरालोकेषु रक्षंतो द्रोणमन्वयुः ॥ ३ ॥ समुद्यतेषु चास्त्रेषु संप्राप्ते च युधिष्ठिरे ॥ अकुर्वन् नार्यक
र्माणि भैरवे सत्यभीतवत् ॥ ४ ॥ अंतरं भीमसेनस्य प्रापतन्ममि तौ जसः ॥ सात्यकेश्वैव वीरस्य धृष्टद्युम्नस्य वा विभो ॥ ५ ॥ द्रोणं द्रोणमिति क्रूराः पंचालाः समचो
दयन् ॥ मा द्रोणमिति पुत्रास्ते कुरुन्सर्वानचोदयन् ॥ ६ ॥